

Mijn column nummer 4

Grondreinigers op wenken bediend

De Nederlandse Grondreinigingsbedrijven hebben flink aan de bel getrokken. In 1992 zou maar liefst 1,84 miljoen ton verontreinigde grond op stortplaatsen terecht gekomen zijn. 'Alarmerende cijfers' volgens de reinigers. Het NOS-journaal nam het bericht over. Wat is er precies aan de hand?

In de loop van de jaren tachtig spraken Rijk, provincies en gemeenten met elkaar af dat verontreinigde grond die vrijkwam bij de bodemsanering bij voorkeur niet gestort zou moeten worden, maar gereinigd. Storten zou een te groot beslag leggen op de schaarse stortcapaciteit. Bovendien zou het reinigen van grond, mits op enige schaal uitgevoerd, goedkoper zijn dan het storten, althans op een stortplaats met goede beschermende voorzieningen.

De grond die vrijkomt bij saneringen in het kader van de Interimwet bodemsanering, wordt al zoveel mogelijk gereinigd. Dat hebben Rijk en provincies via de subsidies goed in de hand. Er is echter een fors circuit van saneringen door particulieren die, uiteraard binnen de wettelijke mogelijkheden, zo voordelig mogelijk van hun grond afwillen. En daar zit hem de crux: er zijn nog steeds stortplaatsen die tarieven hanteren waar een grondreiniger niet tegenop kan.

De oplossing voor dit vraagstuk is eigenlijk eenvoudig. De overheid moet ervoor zorgen dat verontreinigde grond die reinigbaar is niet meer op stortplaatsen kan belanden. Enkele provincies hebben dat al geregeld via een verordening afvalstoffen. Ook het Rijk werkt nu aan regelgeving op dit gebied. Positieve gevolgen: stortplaatsen worden qua ruimtebeslag ontzien en de reinigingstarieven zullen dalen.

Nog een kanttekening hierbij. Alvorens grond massaal af te graven, te vervoeren en te reinigen, zal de besluitvorming hieromtrent nog eens kritisch moeten worden doorgelicht. De bij de verschillende technieken benodigde hoeveelheid energie en chemicaliën zou eens goed moeten worden vergeleken. Dat is moeilijk, maar nuttig. Uit verkennende studies van de Internationale Agrarische Hogeschool Larenstein is gebleken dat reiniging zonder af te graven ('in situ') en reiniging na afgraving op locatie ('on site'), bij voorkeur biologisch, qua rendement hoog scoren. Dat is helaas niet overal mogelijk.